

Witte Wezel

In de lente en de zomer van 1990 werd door het Rijksinstituut voor Natuurbeheer op de Zeeuwse en Zuid-Hollandse eilanden onderzoek verricht naar het voorkomen van de noordse woelmuis met behulp van Longworth-vallen. Tijdens dit onderzoek zijn ook enkele wezels in de vallen gevangen, waaronder een heel bijzondere. Op 16 juli vingen we bij Goes een wezel *Mustela nivalis* met een geheel witte pels. Op 17 juli is het dier weer vrijgelaten

In eerste instantie leek het een albino. Het was een vrouwtje van normale lengte (circa 15 cm). Hoewel de vacht helder wit was, had het dier toch donkere ogen. Echt albino dieren hebben rode ogen. De witte vacht leek het meest op de witte wintervacht van de hermelijn. Wezels krijgen in Noord-Europa eveneens een witte vacht. In Nederland en België niet. Daar verschuift 's winters hooguit de grenslijn tussen de witte buik en de bruine rug.

P.H.J. van Bree beschrijft in het Natuurhistorisch Maandblad van mei 1973 een wezel met

Eerste wasbeer in Zeeland?

Dinsdag 11 september 1990 om 5 uur in de ochtend zagen twee agenten van de gemeentepolitie van Terneuzen (Zeeuws-Vlaanderen) een wasbeer *Procyon lotor* de weg oversteken. Toen ze dichterbij kwamen vluchtte de wasbeer in een boom op de Reuzenhoeksedijk, waardoor het goed mogelijk was het dier te observeren.

Op het eerste gezicht leek deze exoot nu dus ook Zeeland te hebben bereikt. Uit navraag bij de gemeentepolitie bleek echter dat dit dier ontsnapt is uit een (overigens legaal) verblijf in de directe omgeving van de vindplaats. Aansluiting met de elders in ons land en België aanwezige populatie lijkt voorsnog uiterst onwaarschijnlijk.
Jan Piet Bekker

WAAR NEMINGEN

De witte wezel van Goes. Foto Floor van der Vliet.

witte in plaats van bruine poten, die in Meerssen (Zuid-Limburg) is gevonden. Ook blijken een aantal wezelpreparaten in de collecties van de natuurhistorische musea in Leiden en Amsterdam witte poten te hebben. Van Bree noemt verder een geheel witte wezel, die in het voorjaar van 1952 of 1953 bij Well

(Noord Limburg) werd gevangen. Hij opperde de mogelijkheid dat de witte kleur werd veroorzaakt door een ziekte, waardoor de witkleuring van de vacht ook buiten het winterseizoen tot uitdrukking kwam. Zeker is deze verklaring geenszins, maar het verklaart wel de bruine ogen. Mogelijk zou onze witte wezel op hetzelfde verschijnsel berusten.

Hans Hollander & Floor van der Vliet

Een ontsnapte wasbeer in een boom bij Terneuzen. Foto Henk Hommers.

Tuimelaar als zomergast

Al geruime tijd houdt zich voor de kust van Schouwen een tuimelaar *Tursiops truncatus* op. Het dier werd voor het eerst begin 1990 waargenomen voor de Brouwersdam (tussen Schou-

wen en Goeree). Menig toerist heeft hier deze zomer van een fraai schouwspel kunnen genieten, want deze tuimelaar is in het geheel niet schuw. Het dier zwemt tot vlak onder de dam en laat zich regelmatig boven water zien; zo nu en dan springt het dier boven het water uit en laat zich dan goed bekijken.

Het voorkomen van een tuimelaar voor de Nederlandse kust was vroeger niets bijzonders. Aan het begin van deze eeuw was de tuimelaar hier, evenals de bruinvis, een normale verschijning. In de periode na de oorlog is deze dolfijnsoort snel in aantal achteruitgegaan en wordt sindsdien nauwelijkg nog waargenomen. Het bekijken van de tuimelaar van Schouwen is, mede hierdoor, een zeer bijzondere belevenis.

Piet van der Reest